

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.

— HIRDELLENK MINDEN VASÁRNAP. —

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztési közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési ár: Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt. 10 kr. Negyedévre 75 kr. Helyi postán 10 kr. — Előfizetőknek a postai ártalék a kiadónálhoz intézendők.

Hirdetési díj: 1 hasábol posztóval egyenlő hirdetésnél 10 kr. többleti hirdetésnél soronként 6 kr. Helyegydíj 80 kr.

Kyll-tér posztóval 96 kr.

Vallás és erkölcs.

Beh gyakran emlegették ezt a két szót! Hol megtámadták és tagadták, hol védelmezték és sürgették.

Nem rég a képviselőházban is sokszor emlegették a vallás-erkölcsöt és találkozott mind a két irányúak embere, akadt mindégüknek védeje.

De örülünk, nagyon örülünk, hogy azok, kik ellene szónokoltak, legalább ez idő szerint elenyésző kisebbségben vannak, míg védői és szószólói között meglehetősen a koránnyférifákat, névszerint Tisza Kálmán miniszterelnök urat is látjuk.

Van mégis csak minden rosznak némi jó hatása.

S ha fájdalommal tölti el minden komolyabb irányu hazafit, midőn találkozik ember, aki a vallás ellenségének mutatja be magát, azt állítván, hogy a mai korban csak pozitív tudás, becsületérzés és emberszeretet kell, vallás és erkölcs pedig mai nap éppen nem, akkor örömmel és hálával jegyezzük fel Tisza Kálmán miniszterelnök ama fontos nyilatkozatát, mely megérdemli, hogy ezen a helyen is megörökítsük. A miniszterelnök ur így szólt:

„Már én az ellen, hogy a vallási és erkölcsi nevelés ellentétben legyen akár a pozitív tudással, akár még inkább a becsületérzéssel és az emberszeretettel, határozottan tiltakozom, és visszautasítom azt, hivatkozva arra, hogy éppen a vallás-erkölcsi érzület volt az, melyet az emberi nem haladásának, a szegénynek a gazdag elnyomása alól való emancipálás első kezdeteként a kereszténység honosított meg.”

Bizony ugy van az!

Az igazi vallás-erkölcsi nevelés soha, de soha sem ellenkezett a pozitív tudással. Sőt minél vallásosabb valaki, annál biztosabban haladhat a megismerés útján, lévén neki biztos és vezér-elve, mely ingadozni nem engedí, há kalauza, mely el nem hagyja; rendíthetetlen alapja, mely őt soha a kétely örvényébe kerülni nem engedí.

Az igazi vallás-erkölcsi nevelés soha sem ellenkezett a becsület-érzéssel. Sőt minél vallásosabb valaki, annál élénkebb lesz becsület-érzése, lévén neki határozott iránya, melyet semmiért el nem hagy, hatalmas, minden kísértést és megpróbáltatást között is erőt fenntartó oka, magaslatos, semmi emberi ész által fel nem állítható eszménye.

Az igazi vallás-erkölcsi nevelés soha sem ellenkezett az emberszeretettel. Ha a vallás, miut a menny szállította, az isten-szeretetet hirdeti, felkarolja a szeretet kapcsán a gyarló embert, hogy boldogítsa és áldoztítsa. Soha nagyobb emberszeretet nem volt emberi szívből, mint a milyen azokban lakott, kik mély vallásosság által Istentől

T Á R C S A.

Nótárus uram és Mihály-gazda beszélgetései.

Mihály: Nem hallottam biz én ezt ennél többet, mint hogy most nótárus ur mondja!

Nótárus: Dehogy nem hallotta barátom, csak hogy az embernek természetéből van, miszerint ami nem a szája íze szerint van, arról ha valamit beszélni hall, csak azért csebit be az egyik fülén, hogy a másikon keresztül mindjárt odajön rajta.

Hogj vármegyei rendelőt, és az 1881. évi május 16-án tartott megyei közgyűlésen lett ismét megvitatva, innen felterjesztett a miniszteriumhoz, és ott is jóváhagyott, tehát tartozik neki engedelmességni minden ember aki a vármegyeben lakik. —

Határozottan ki lett akkor mondva, hogy a gyümölcsfajtenyésztést elősegíteni minden szolgabúrónak és községelöljárónak elmulasztatlan kötelessége. Mintan a gyümölcsfa növekedésének, következésképp a gyümölcs termelésnek legveszélyesebb ellenségei a hernyók, amelyek — mint maga is tapasztalhatta már kedves barátom, fészkeiket és tojásukat részint a fák kérgére, részint azok alá rakják le, hogy midőn tavasszal kikelnek a kis sáskák, mindjárt közelükben terítet asztalra találjanak. — ennél fogva minden birtokosnak kötelessége február — avagy legkésőbb márczius hónapban a földjén — kertjében — vagy udvarán levő gyümölcsfákat a hernyók tojásaitól szorgalmasan megtisztítani, mert aki ezt elmulasztja, a szolgabúróság által 50 frtra büntethető.

M. Tyhűl ez nagyon szigorú rendelőt.

N. Az orvososság is keserű atyámka — hanem mikor a betegségből kigyógyultunk, bezzeg akkor már szívesen elfelejtjük, hogy nem telt midőn bevettük.

Nincs olyan hosszú kolbász aminek végét ne érnénk, és az az átkozott hernyó sereg is, amelynek minden porczikája piziny, — csak a gyomra nagy, — nem találhat egy csoportban annyi eleséget, amit lassukint le

Vadlánye ino jákoszt.

Keliko gucsa je bilo od otvi dveji rejsci! Nisteri szo kre nyidri drági páli proti nyidmi gucsali.

Pred kritikim vprejmenom je vadlánye ino jákoszt i na orszáczskom szpravicsi naprejinoseno i nasjli szo sze, steri szo na tá gledcos cedno — ino telikajse táksi, steri szo blodno gucsali.

Nego jáko nam dobro szpídne znati, ka je tiszti, steri szo vadlányi ino jákosztí proti gucsali na orszáczskom szpravicsi jáko malo, te doszta véksi tao je nyidvi zagovárjalo ino mocno bránilo, poszebno nam dobro szpídne mel branitelmi, orszáczske mozse viditi ino esíti, kakti ednoga Tisza Kálmána prejdnyega ministra.

Vijdimo tak, ka vszaka lagojina kaj do-roga za szebom má esakati. Ino morebiti vszakomi trejne pameci esloveki ino domoroczi zmetno szpídne, esi sze majde taksi eslovek, steri szo podsztopi to praviti, ka vu nasen vprejmeni nej terbej vadlányi ino jákosztí, nego szamo právo znaností, posteno esítejnye ino esloveco lúbvaj, te gda sze etaksa godjo, je veszelo nam esíti ino zafalnosztjov moreno gorzaperiti oae ricsij, steri je Tisza Kálmán odgovoro, najure :

„Ka bi sze vadlánye i jákoszt ino etakse hranitelstvo zprávo znanostjov, szposteniam esítejnyom ali szeslovecov lúbvajov protivijlo, tomi jazs szogurno proti sztánem ino tou právim, ka je to nej isztina, ár to známo ino vijdimo, ka rávauk vadlányúsko-jákosztno esítejnye je szpravilo eslovecsánszkomi národí naprejdéjnye ino ka kerscsánsztvi máno fháitli, ka je te szlabejsi tomi mocsnejsemi nej esese dnez den podjárami.”

Ino eto je szvéta isztina!

Právo, isztinszko vadlányúsko-jákosztno hranitelstvo sze je szprávo znanostjov nigdár nej protivijlo Kavecs, kam bole eslovek pouleg kerscsánszkoaga vadlányi szvé, tém gvtásnejselelko hodi po potáj szpózánányi, imajoci gvtánoga vója, steri ga neposztj dol szpráve poti ino steri nyega od globocsejne dvoj-nosztí nepresztanoma vkraj vrácsa.

Právo vadlányúsko-jákosztno hranitelstvo sze je telikajse i szposteniam esítejnyom nigdár nej protivijlo. Kavecs, kam mocsnejse stoj vörje szvoje kerscsánszko vadlánye, tém bole sze ozsvijj vu nyem postenja esítejnye, záto dá má pred szebom gvázen cio, steroza za níkoj nepoverzse, má zrok steri nyega vu vszakem tecsajji szitka nadigáva ino na steroza meszto nyemi ete szvejtí nema kaj bolsega ino gvtásnejsega dati.

Právo vadlányúsko jákosztno hranitelstvo sze je i szeslovecov lúbvajov nigdár nej protivijlo. Ár gda vadlánye, eto nebeszko dejte, Bogá lúbézen szvejtí gúszti, te zednov potjov kszebi obijne zvezálpom lúbvai szlabeje esloveka, naj nyega káczseroga vesinij ino ga

Kaj szí Miska gazda ino goszpon notárus v-esászi v-esászi gucsijo.

Miska: Tou szam jazs vesz nej esío, stero meni zdaj goszpon notárus právio.

Nótárus: Drági moj prátel, ka bi nej tou esíli, szamo ka je tou zse vu esloveka nártí, stero je nyemi nej porovni esi uprav esíje na edno vúho notri pászti na oro pa vó, naj szamo dale odriúe. Indasny vármegyeoszka zápole, telikajse 1881. leta rísznoszeka 16. dnéva derzánou vármegyeoszkom gyűlési sze je znovies ponovilo i odnut je gori poszlobo k-minisztériumi, fan sz je na meszti nártílo i poterdilo, záto ki vu vármegyeóvi prebiva, je duszen touti podlozen biti.

Te je vóprovédano, ka vszákí bíronv, vszákí veskí naprejdéosi more szád prámasajosegea drevja razpúrdjánye vu vszem táli naprej pomagati. Pokedob szád noszcsémom drevji telikajse szádi ti najvkski nepriatelje szo goszponce, stero kak szte drági moj prátel, zse szami szkúszli, ka oni szvoji gucsa i bilice sztálá na mjeoro, sztálá pa pod szkorjo devajo, záto ka na szprotoloteje gda sze te j máli sáski vólzészjo, naj veszaji pouleg najdejo presztretiti szto i szvris, — záto je dúznosztí vszaloga polodolaveza zse vu mejszaceza szúszceza (febr) ali naj kesznej maloga trávna (mártius) vu szvojen pítagrádi ali na dvouri poprek na szvojen imányi sztojése szadoveno drevje od goszpanezki bilicz szpuezati; ki tou zamúdi, od bírovije sztráni zse na 50 ranskov lelko kuszta.

M. Jaj, to je preves moesno zápolev.

N. Prátel moj, jeli bár, ka je te vrasztvo britko, — ali gda sze zse ozdávimo, ka gda szmo ono nejti jemali je ono nej smajno bilo, teda zradostjov pozábimo on szaj. Nejra tak duge kolbasz, steroj bi do konceza nej mogli szognoiti, — pa te prokletni goszpanecz sereg, stero szo mále ali szamo velki szalodecz drevje, nemoroje na ednom meszti tolko szvrisa naji ka bi nej szpravili i esi tym szvris na ednom meszti szfali, plezjo-laszto na pouleg bodanes drevje, steri je esese nej melo taksi nepriatí gosztov. Tak je teda zagvúšno esi jazs szkribivo ti goszpanecz gnezda prepravim znojga drevja, moj szonszid pa znanostjov nevezini rávno tou, — pouleg

mindenejett szerettek. A szeretet hősei a vallás szentjei. Az emberszeret legfenségesebb bajnokai a vallás legbülsőbb követői.

Nem ellentét, de összhangzat, felemelő, biztosító és védő összhangzat van a vallás-erkölcsi irány meg amazok között, a miket ennek ellenségei a „minta-ember“-hez egyes-egyedül kívánnak.

Milyen „minta-emberek“ voltak azok, kikben csak pozitív tudás, becsületérzés és ember-szeretet, de egy esőpp vallás-erkölcsi érzület sem lakik!

Az istentagadók szörnyetegei adják meg a feleletet.

S ha általánossá lenne, mint Párisban az istentagadók nyíltan hirdették és egyik ház homlokára nagy betűkkel feliratták: „Isten — ez az ellenség!“ ha a vallás-erkölcsi épület teljes kizárásával csak pozitív-tudás, becsületérzés és emberszeretet maradnának, akkor vajmi hamar ismétlődni látnók a nagy francia-forrádalom rémképeit, perze nagyobb és bővített kiadásban.

„Rablóbarlanggá lenne az ország, ha igazi vallásosságból származó igazság azt nem támogatja.“

Védjük tehát a vallás-erkölcsi alapot, védjük úgy, mint a bástyát szokás védeni, mely a várat biztosítja az ellenség betörésétől. Mert ha leszakad ezen bástya, akkor összedől, mint kátrnyábasz: az egész emberi társadalom.

MÁRTYÁNCZI.

A kikkel mindig baj van.

(A cselédnevelésről.)

„A cseléd rossz; nem lehet vele kijönni!“ hangzik a háziasszonyok apróságairól és — igazuk van. A cselédnek igazán rosszak. Egyik esetben azért, mert tulajgosan jól bántanak velük; a másik esetben pedig azért, mert tulajgosan rosszul bántanak velük.

Ha a kelletemel jobban bántanak velük, követelőkké lesznek s ha követeléseiket nem teljesítik, hát rosszul végzik munkájukat s bosszúságot igyekeznek okozni urójuknak. Ha pedig rosszul bántanak velük, bosszúra gondolnak és azt ki is viszik; perze, hogy az uró kárára.

A mint látjuk tehát, sem az egyik sem a másik bánásmód nem helyes. Itt csak a közepet megvalósítása volna a leghelyesebb s a legezelszerűbb egyszerűség.

A közepet pedig ez: megadni a cselédnek, a mi őtet megilletti s megkívánni tőle, a mi megkívánható s nem többet; akkor a cseléd jó lesz. De itt aztán a háziasszonynak következetesnek, szilárd s határozottnak, pontos és kerülhetetlennek kell lenni. Különben nem ér célzi.

Cselédnek rossz viseletének egyik legfőbb oka abban rejlik, hogy ék egyáltalában semminemű nevelésben nem részesültek. Szülőiktől távol vannak, uróik pedig nem törődnek velük. Hogyan lehessenek hát jók?

Pedig lehetnének. Csak akadni kellene valakinek, a ki e tulajdonságokat felbressze bennök: a ki figyelmeztetné őket, hogy mint leányok mint kell magukra ügyelni; ha figyelmeztetné őket, hogy mindazon leányok, a kik erkölcsi tisztaságára nem vigyáztak, elvögve undok posványba súlyolték és caufos halállal multak ki s hogy azok, akik cseléd korukban is erényesen viselték magukat, férjhez mentek a boldog házasággal éltek férjikkel.

Lehetetlen, hogy tanító-szavak, oktatás és figyelmeztetés után ne ébredjen fel benne a vágy az erkölcsi élet folytatására és arra, hogy ennek következtében valamikor férjhez mehetvén, boldog családi életet éljen. Do az is lehetetlen ám, hogy az ilyen oktatásban részesült cselédben föl ne ébredne a hála érzése az iránt, a kinek ő neveltetésnek köszönheti s a midőn ez érzelme felébredt benne, nem lesz többé vele baj.

De vajjon hany háziasszony vett még magának fáradságot cselédeit nevelni?

Az állatok megvédésére egyletek alakulnak; kitett csesemők féltésére egyletek léteznek; tombolajátékok rendezésére öszesorakoznak; jótékonyágok gyakorlására egyletek vannak; de hogy cselédek nevelésére valamit is törődjenek, arra nincs esze. Vajjon miért?

Vajjon, ha cselédnek nevelése ezaljából a községek, városok s falvakban növegyetek alakulnának, nem-e éppen oly nemes cselédokot viánnék véghez, mint bármely más egylet megalkatása s fenntartásánál?

Az iparos- és kereskedő-inasoknak vasárnapi iskolába kell járniok; a segédeknek önképző körök van: csak a házban elfoglalt cselédeknek nincs semmijük. Nincs iskolák, a hol jól tanulhatnának, nincs önképző körök ahol a tanulatok tovább fejleszthetnek, Ellngoyttak. Szegények. Árvák. Nem törődik velük senki sem s azért rosszak, azért erkölctelensé s azért nem

nem pusztítána, s ha elfogyott egyik helyen az eleség, folkerkedik és eszusk-mászik a szomszéd fákra, amelyek még nem érezték kelemenlen viányeskedését. — Így aztán természetes dolog, hogy ha én lepusztított is gyümölcsfaímról a hernyó fészekelt, de elhetetlen szomszédom nem teszi meg ugyanezt, hát amellet hogy az a saját hanyagsága által magának kárát látja, az én munkámat is hiábavalóvá tette, mert a hernyók ha végeztek egyik helyen, kezdik a másik helyen.

Ezért hozott a vármege olyan szigorú rendeletet, hogy ha már valaki olyan okatlan, hogy eséklyé fáradsággal nem akarja saját kárát megakadályozni, legalább tünyságával ne telesse tönkre más ember munkájának bizton várható eredményét!

Hogy ezen herneyedési munkálat hogyan lett márczius hónap végéig teljesítve, azt minden községlérő köteles a szolgabíróknak bejelenteni, aki ismét erről az alispánnak tesz jelentést.

M. Akkor látom, nekem is utána kell nézmem a dolgoknak, mert nem szeretem, ha ezért büntetés vágnának a nyakamba!

N. Ne így, Mihály, ne így! — Nem azért kell azt megzenni amit isteni és emberi törvények parancsának, mert hátha büntetés éri a mulasztást; mert régi igazság az, hogy mely ebet bottal kergetünk a nyal után — eb eszik annak a fogtóból, hanem azért, mert annak a parancsának engedelmességét, saját magának valik hasznára.

Az okos és gondos gyümölcstermelésnek legközelebbi hasznát megalkalhatja a felszólaló uradalomban. — Igazságot mondok — mert az urától udóm — hogy az a gyümölcstermelés jobban kifizeti magát, mintha buzát vet el.

M. Hja ott sok van. —

N. Amit ott a sokkal megteletnek, annál könnyebben megteheti gondozás tekintetében a paraszti ember a kevéssé. — A tél végén nem nyílt meg tiszta, meztelen munka, azt sem mondhatja a gazda: hogy pénzbe kerül a lak tisztítása, tehát csak jó akarat kell.

M. Igaz, igaz, hanem ha terem is valamű, leszedik a gyermekek még értelem korában.

N. No és ennek az az okátlan gyermek az oka? nem, inkább a szü-

naj k-zvelicsanyi prepela. Nigdfér je nej vu eslovecsem szerezti véksa lábezem prebjavala, ka szo je oni meli, steri zse poleg svzvojeja szeresnoga vadlaványa Bogá ober vszega ľábjibi. Lábeznoszti vóji, szo vadlaványa szvézci. Csloveka szamo tiszti zúú szeresno ľábjibi ino za nyedlaványa vgen idli, ki je vadlaványa isztia-zki naszediteo.

Tak nej, szamo ka sze ne protivij vadlavánszko-jákosztno hrani-telstvo „szeslovekem popolnoszti“ nego ocsivestno ľeliko vó povejmo, ka nega popohoga esloveka, esi je nej vadlavánszko-jákosztno od-hranyeni.

Káksi „popolnoszti ľádjé“ bi bilij tiszti, steri bi szamo vu znanoszti, vu postenyá esítéjnyi ino vu eslovecaj ľábeznoszti bilij gorodhranyeni brezi právoga kerscsánszkoja vadlaványa ino já-koszti!

Na tou nam odgovor dájo vszi tiszti nevari ino sztrashi ľádjé, steri brezi Bogá szeséja zsvetiv ino szvojt ravartit.

Ino esibi to obeszsko grátalo, ka vu Párisz várasí zďaj zse etaksi nevari ľádjé ocsivestno glisziyo zetini recsmij, steré szo na edno veliko rambó napjiszali: „Bog je — nepríateľ“, — esibi etaksi ľájdí znanoszti, postenyá esítéjnyi ino esloveca ľábezem zacsuola kral-ľavati, tebi zse li hitro vesakali edue nove sztrase francuske rebel-ľicije, toti ka doszta groznovitěje kak je pred sztoni ľeji bijla.

„Touvajov pa razbojnikov ľuknye bi grátale zországa esi vadlaványe ino jákoszti pravice országa nebi podp-rale.“

Brámo tak vadlaványa ino jákoszti fundameit, brámmoga tak, kak je návada brániti ednoga gráda vócsnye okrozne sztené, steré grád proti nepríateľi zagnávajo. Ár esi zse enkrít eté sztené dolpo-deréjo, te zse vľápe poderé i czejlo eslovecsóni szko tivárstvo.

MÁRTYÁNCZI.

Z-kimi je vszgdár nevola.

(Od vesený drzšine)

„Drzšina je lagoja; nemre zyouv vó pridí!“ tá tozsa zse dá esíti z-jagodni vszt vertny — i isztia májo. Drzšina je zaisztino ľgoga. Z-ednoga sztrana záto, ár szí preves dobro denejo zyouv; z-drúgoga sztrána pa zá-to, ár szí preves hídon denejo zyouv.

Čsi szí odprebesine bogze denejo z-nyov, te doszta zselej i esi nyéj zselé neszpunjo, lagoje opravla szvoje dola i esemire zrokuje szvojoj goszej. Čsi szí pa lagoje denejo z-nyov, te szí pa na szdítozti misľijo i kvar delajo.

Kak z-toga vídimo, je ni to edno, ni to drúgo zdávine nej prilicno. Ti bi szamo to szrečnyo pouz szí odbrati bilou nájnougse i zedniú ľádi naj prilicneje.

Ta szrečnyo pouz je pa eta: dati drzšini, ka szo je doszťaja, i ľádi zseleti od nyé, ľelko zse szlobodno zselej i nej vesé; te de drzšina dobra. Áli da te ľádi vertnyta more kak ednoak, tak drúgones nagľhi sztalna, trdna, redovna i neugnyena bidti. Ovák nepride k-zili.

Drzšine lagojeja opónasnya eden nájvəsi zrok je tou, ka níksega vesený nema. Od řiditelov je ďalecs vkráj, vertnyta pa nemarajo za nyou. Kak bi mogla tak dobra bidti?

Pa bi ľelko bila. Szamo bi szenáidti mogao níkák, ki bi te dobre lasztivnoszti gori obido vnyo; ki bi jo opoumeno, kak more na szbe kak devojka paziti; esi bi jo opoumili, kak szo vsze one deko, steré szo na szvoje jednoszti esisztouso nej pszile, vu vřepeno mřzjo szpadnole i z-apol-ľivoz szmřtjov mřľé, i ka szo tiszte, steré szo zse v-drzšinszkom cžajti posteno opónasle mozse, zpójemale, i v-blajšenszom tivárství zvele z-zrojmij mozsevi.

Nemogoune je, ka zse po vćeséci recsaj, po vesenýj i opóninanyi nebi nájb zřúdo vny i ja dřni, posteni zšitek i na ono, ka potem ednoak k-nouzsi znajo pridí i blajšeni tivárství zšitek zsvetiv.

Áli tou je tedi nemogoune, ka bi sze vu tak vadnyoj i vesitój drzšini zelhávnoszt nej polbíditi greuti onomi, keni szvoje vesený má hřľitli i gda zse tou obesťujnye prói obidí vnyj, nele vesé nevola zyouv.

Áli kelko vertny szí zeme te tríd szvojo dřzšino vesiti i vaditi?

Za sztvárno obráno tivárství napravijvo; za vóđjane dežej gori-hranejnye tivárství jesztoje; za spil zse vľášperogéjjo; na dobrocsmitel-nosz zse vředijno; áli ka bi stoj za drzšinszko vesený nároa, na tou noga példo. I zakuj?

toga vidi zmanjouszti szhajajou-ei szvoj kvar, moje trudi; na níkoj szprávi, ár esi te gozance na ednom meszti vsze pripravijo, zacsnejo na drúgom meszti.

Záto je vármegřiv príneszo tak mozo v-rend-ľiránye, esi je zse sto tak noreoziti, ka zmadim trúdom nesese zvojt kvar odrinoti, dónok szvojev menyszjov naj nemore szavoga szou zeda paeřivoszti i trúdor szada za-práviť.

Goszance brányé i zapřavljánye kaka zse szpunito do-koneza málaga trávnja, je eden vszaki řihřar dusem notri zľaziti bírov, bírov pa more vćezipani nazvejziti.

M. Ja, dráži moj príateľ, tak teda jazš ľádi morem za tem delom pogľúdnoti, ár bi nej rad bio, esi bi taksa kastiga na moj stoyk szpadnole.

N. Neť tak Mihály, nej! Neť nem ferbej tou zato tak emti, esi bozsa i esloveca praeřivoleozt tou zapovédjale, esi zamúđjonye, kastigo dobi, ár indasnye řepsi, esi psza z-ľetio u gřmama za zavezou psz de jo-z-ľonoga ľovnyta, nego zato ka polnoszti on zapovedi, man na huszék szľúzti. Z-ednoszťov i szkerľivozťov prípravljánye szada huszék ľelko szpou-nate i prevíditi pri gospodřstvji Gorye-Lovnye. Isztina vam právim — ár ad onoga gospodřstva zádni, ka dobroga szádi povanye vćski doľohet prí-neszé, kakti povanye penize.

M. Hja tam deszta jeszto.

N. Ka zse tam zabolšim napraví i doperenzé sztem ľeszej te polo-delavez po szkrľivoszti zsmenyem opraví. Gđt zse zina szkoneca, te zse na polaj esese ne odpré dola, tou nemore praviti te gazda, ka drevja pu-čeznye penize potrebijo, zato szamo ľábo volovj terbej nyé pripravlati.

M. Isztina je, isztina, áli esi dobj zraszti, tou ta deca dobi poberé nezeřjo.

N. No pa je toza zrak te neszpunotno dđť: nej nego bole řiditelje, ki je na vsze tale pišztoje, kak te birkas te orezé na post. Šťára indasnye sega je tou praviti, ka řiditelje vu ednoj ruky naj sibo drzšijo, vřoj ovaj pa odpré-esenyé. Čsi te pruzti e-ľorik szamo mla miszto obráné na szvojeja deteta dobro opónasnye vu veséľe ľili ne bomo tam sztati, gde zádaj szto-jimo. — Francuzskom orszáji 11 milio ľelkoľitov, tak vćes ka 22 milio

lehet volik birni. S addig, mig a cseledek urnök részéről nevelésben nem fognak részvenni, javulni nemcsak hogy nem fognak, hanem mindinkább rosszabbak lesznek s még a jobbakat is elrontják rossz példájukkal.

Megpendítették az eszmét a cseledek nevelését illetőleg. Vajha szavunk ne hangzanék el a pusztában! „M. H.”
GROSZ LAJOS.

Helyi és vidéki hírek.

— **A muraszombati járásban** a sorozás március hó 2-től 6-ig fog megtartani; hogy azok, a kik a sorozó bizottság előtt megjelenésre köteleletnek, a fentebb kiírtott időszaknak minden egyes napján csak annyian jelenjenek meg, a hányra névze az újoncz-állítási eljárást el lehet végezni; e czélból a következő napirend állapították meg. u. m.: a) A felszámolási folyamadosok tárgyalása, az I—III. korosztálybeliekre névze március 2-án délelőtt fog tartani. Munkaköteleteknék jelzett családapák és füstvéreik is megvizsgálás végett megjelenni tartoznak. b) A március hó 2-től kezdve március 6-ig terjedő idő az újoncz-állítási eljárásra van szánva. Jelenen március 2-án délután azon első korosztálybelieknek kell megjeleni, akik 1-től 140-ig terjedő sorszámok alatt vannak felvéve; március 3-án a többi I. korosztályiaknak. Március 4-én a II. korosztályból az 1—340 sorszámoknak. Március 5-én a többi II. korosztályiak és a III. korosztályból az 1—310 sorszám alatt bejegyzetteknek. Március hó 6-án a többi III. korosztálybeliek és a honvédségi ezimvezetett hadköteleseknek kell mindenkor reggel 8 órákor megjelenni. Azon eseten, ha kivételesen, és különön honvédelmi miniszteri rendelet alapján, a negyedik korosztály vagyis az 1862-ik évben született hadkötelesek is felhivatának a sorozásra, ez iránt utólagosan fog intézkedés történi. A ki sorozó-bizottság előtt, elháríthatatlan akadály közbenjétére nélkül, meg nem jelenik, az esetleg, a törvényes kénszer-eszközök alkalmazásba vétele mellett, fog elővezetenni, és ezenkívül, a körülmenyekhez képest, hadkötelese-szökvevény gyanánt fog büntetni. A hadkötelesekkel teljes számon elővezetéséről a közegyi előjáró felelős.

— **A muraszombati önkéntes tűzoltó-egylet** A folyó évi febrár 14-én megtartott táncgyűlése — fényesen sikerült — A teljes számban megjelent értelmiség bizonyítékát adta annak, hogy amennyiben karjának erejét nem áll módjában az egylettel szolgálatára állani: anyagi jólétének előmozdításá czéljából szives örömmel fog áldoztatni. — Az elismert 129 belépti jegy után fizetett 64 ft 50 kr., — fellülizetéseks összege tett 31 ft 55 kr., összes bevétel volt: 96 ft 05 kr. — Szemben áll azzal a kiadások összege 61 ft 1 kr., az egylettel tőkéjének gyarapítására fennmaradt tehát 31 ft 4 kr. — Mindezek, kik fellülizetéseikkel a bevételhez járultak — különösen Most Rudolf végződök ki a termet fizetés nélkül átengedni szives volt: fogadják az egylettel hálás köszönetének kijelentését.

— **Általános mérészeti kongresszus.** Az orsz. mérészeti egylet a kiállítási alkalmából augusztus hó 21—25-ik napján általános mérészeti kongresszust rendez, melyre a világ összes nevezetes mérészeteit meghívta. Ezek közül többen már meg is ígérték megjelenésüket, így a hírneves Dierdordn porosz mérész, a mozgó kaptárak feltalálója. A tanácskozás tárgyát a kongresszus főleg a kaptárkerület méreteinek megállapítása fogja köpezni, de ezenkívül szóba kerül az okszéri mérészeti kezelés, a mérész-törvény és a mérzpiacok kérdése is. A kongresszus előzetes programját különön a mérészeti egylettel igazgatósága a következők állította össze: 1. A kongresszus vednökének átvédző beszéde. 2. A mérkéterekről. Általános értéken Borszky min. tiltakói. 3. A mérész-törvény megalkotása. Dömötör László mérészeti vándortanáról. 4. A méz értékesítése, intézkedések mérzpiacok megalkotása tárgyában. Koppely Géztől. A kongresszus vednökét az egylettel Jozsef főherceget fogja felkérni.

— **Beküldetett.** Ha halottas menettel találkozunk, bizonyos benső szívet, melyet nevezünk bárminek, s mely megillet, az elhunyt iránti végtisztelet megadására készlet minden becsült ember, csak a felső-landvai illetőleg kedvelési lakodalmasokat nem. Őket, amint az olártól a templomból kilépnek, az arra vitt lulla legkevésbé sem emlékezteti „az ítélet szörnyű napjára”. Három-négy szál cigány előtt, — kik irgalmatlanul cizmozognak, — járják azt a nem tudom micsoda táncot. Hiába figyelmeztetitek őket, hogy ne csináljanak botrányt, — nekik nem parancsol senki. Ugyan szeretném tudni, a helybeli csendőrség sem?!

— **Amerikai rajzteredők.** Csécs Miklós által szerkesztett „Téli Újságban” közelebb Keeskeméti Ferenck, ki jeves lejtj maurja v-Ameriki bűn, — od otoga tala zemle nam zmed drügim etak pise: „To posteno szkesonca delo nindri tak dobro ne plésajo liki v-Ameriki. — Va veliki gnujnatj sztojesi dthovni paszterje 60—100 jezero ranski dohotka májo. Tim vu mestriji prav sze poliszarjonesim szese tjedna sze 30—40 ranski plése dáva. Szlabi mestroszti lrdje szlabo plése májo. Ka je zaszedlványe etake delavnoszti i Dobrotivno zrajje poboznoszti! Ti zloesaszti nepobozni lrdje vtom tali sze vsztrahi zdrazio k-postonemi esizotomi zisiki sze narvá-dijo. Toga naszedlványe je pá szkresa i blagoszlov! Tam jo rascsin ti k-zemli vlecesasi szziromok preves máli! Ki esed delati, tiszi tam nájdó szvoj zisivi! Ali ki delati nemore! Ji je betoznoszti, szzirotizszo, szzirotizszo dojtje i obuzsanzi? Od zoszej et sze szmilenoszti szkrbi! — vkákszo zoubi, poleg toga nász preszveti ton, kaj sze New-York városi 326 naszedlványe hísz sze nájde, stera vese sztráni szkreszaszka szmilenoszti gordzsi, il 9 táksi mejszt jezse, stera sze obeszinszki talom goribárvon. 18 szidovje, 38 katolieszanszki i 261 evangyeliészanszki szkreszanye gori drzajjo, vszej et hísz gordzszanye ezreje leto 10 milliomv ranski kosta. Számo vu New-York városi bodonca preszbieterszka czerkveva obeszina na eto czilanye 1¹/₂ milliomv ranskov vóda, piskozeszka czerkveva gnujnya na tu ton 1 mill. ransk potrosi eseresz leta. Ti ransi szo priliesno vrd postvávleni znoutra i vlnje,

ők, akik neki éreztek gyermekeiket mindennek, mint a juhász neki érezti a birkákat a legelőnek? Régi mondas hogy a szülőknek egyik kezében legyen a vessző — másikban az irgalom. — Ha a paraszt ember csak egy kis gondot fordít gyermekeinek nevelésére, igen sok tekintetben nem fognak ott alanni, ahol most vagnak. — Franciaországban 11 millió hectoliter, tehát több mint 22 millió akó almabort termelnek egy évben — a szomszéd stájerok több mint két millió forintot kapnak évenként gyümölcstermesztésükből — miért ne tehetnek mi is valamit? nem fognak ugyan mindjárt millió forintokkal dobaldózhadni, de kitartó szorgalommal — józan gondoskodással évek múlva nyugodt öntudattal tekinthetünk munkásságunk hasznos eredményére.
K. K.

Aranymondások.

Csak munka és szorgalom szerez kényelmet, jólétet és közbeesülést.
Hanyagság többet árt a tudatlanságnál, rossz akarat még többet a hanyagságnál.
A hiszsg tolakodóbb a szegénységénél.
Ha azt akarod, hogy üzleted jövedelmezen — nézz utána magad. A gazda szeme többet ér, mint közének munkája.
A nebuldás nem szegény; de szegény az, ha valaki a tanulástól irtózik.
Fontolva eselekedjél; késő bánat olyan mint a sánta ló — mindig hátul jár.
Keresményeddel bánjál takarékosan és felfogod fedezni azt a titkot, mely szerint az olomból is arany készül.
Szokjál rendhez — munkássághoz — mértékletességhez: és megtalál-tad a boldogság útját.

Jeli, esi bi sze za drzszszkzoga vesonyo volo vu obuzsanzj: városaj i veszniczaj zesznake vrdjanje — nebi ravnó tak szmileno delo szpunyavale, tak pri káste drügim drstva gorizszanyj?

Mestroszki i vszszszki inazje vu nedelno-soulo morejo hoditi; detieske sze v-drügo formo oznazvájo, szamo vu hráni drszszna drszszina nema niske prilike sze vesiti. Nema soule, jde bi sze to dobro vesita, nema drügo prilike, jde bi sze na to naveseño gledoncs dele znala vóoznáviati. Zaostvávlona je Szizmaszka, Szzirotizszka. Nemára za nyon nisesi i zató je lagaja, zató je nejedra i zató nemre zrovun lidati. I vszetecszsz, dokecs drszszina mede od szvoji vertiny vesita, sze uede pobogszvála, nego de vsze lagojcsa i esze to bouzse tidi zkvári vszszvojev lagojer pdovr.
Naprej szamo prizszli to miszel poleg vesenyá drszszine. Da bár bi zrazszmili, ké sze doszta. „M. H.”

Domácsi i z-vüsznszki glászi.

— **Muraszombat krajini** sze stellinga zaszne márciusna 2-ga do 6-ga; oni, ki sze pod stellingo poszvatiti májo, sze szamo vu telkom brojti tá poszvatiti morejo, koliko sze od dnéva do dnéva oprávlati more; na stero gledoncs sze dnévo delo poszebno etak z-rendelije: a) Na notri dáva prosznye za volo mentványa podstellogo pozváni dieszkov I. II. III. zloesa bodo szad-jeyje drszsi márciusna 2-ga pred poldnévom — na steri den sze ocsenje ki szo reklamalivali, i pod stellingo pozváni dieszkov 18 lejt szari bratovje pod vizito poszvatiti morejo, b) márciusna 2-ga po poldnévi mestri dieszki pod vizito pridti od 1—140-ga brojja. Március 3-ga vszi I-ga klásza deeski. Márciusna 4-ga II. klásza od 1—3 40-ga brojja. Mártiusa 5-ga vszi II-ga klásza i esese III-ga klásza 1—310 brojja. Mártiusa 6-ga III. klászi — telikáj vszi oni, ki szo sze do eti maó vó jemáli i letosz vó-jemánja titulus zgbüli. Csi tak ka bi pouleg honvédelmi miniszteriuma vó dného rendlványana to IV. klász ali szí bojdi 1862. leta rojeni dieszki pod stellingo pridti mogli, na tou gledoncs szledjánye bode na znánye dnó. On dieszki, ki sze pod stellingo ne poszvatí, bode kak odszkeszcsi kastigani, — pri stellingi vszi dieszki nazoucsi morejo bidti, na stero gledoncs veski poglavárje podgorjoszotvoj sztojje.

— **Muraszombat önk. tűzoltó-egylet** etoga meszeza 14-ga dnéva veszelicza, — na steroj szo tidi tiszti, ki tomi drüsztri szvojemí rokámí na pomoncs bití nemorejo, ali tiszto szczrá radí po drügíj totíj ponu-májajo — táó vzeli, — je veszelo obdrszszana. Notri plászana je bilou 64 ft 50 kr., z-dobre vole vise plászano 55 ft 55 kr., etak je sze vküper notri veszó 96 ft 05 kr., sterozja je vódványe 61 ft 01 kr., i potom na drüsztre eztráni osztalo 31 ft 04 kr. Vszai, ki szo viseplászali, i ztem drüsztri na haszék bilij, — i tak Most Rudolf osterjá, ki szo tak dobri bilij pot-rejbuo meszto brezi plásze prejk püszitni, naj zemejo drüszta zbalvosz. Ravnitelozszto.

— **Notriposztlána.** Csi szprévodom vküpridemo, grüni notrejsznyi glász, sterozja imenáványo zajokjoli, i steri nász pobüdi, tomi preimonecseni szkráznye postonyé podati prisziljáva szakoga postonoga eslovszka, — szamo gornye-landavszke, to je to doloheszkoe gosztivare nej. Nyi, kak od olártá z-czerkvi vsztojpo, tantá neseno mrivo teje niko veeponosna na neszmilni den szodbe. Pred trejbszti-irami czigáni, ki neszmilno czvikecsso, plésjejo te nejevím káksi plész. Zloesaszti ji je opomiatni, naj nedelao szpirko, — nyim nimes nezapovedáva. Dönök rad bi znáo, jeli na meszti bodoci szandárie tidi nej?!

— **Glászi z-Amerike.** Od Csécsi Miklósa vódnój tak imenávranój Zimzkoj Novini Keeskeméti Ferenck, ki je ves lejtj maurja v-Ameriki bűn, — od otoga tala zemle nam zmed drügim etak pise: „To posteno szkesonca delo nindri tak dobro ne plésajo liki v-Ameriki. — Va veliki gnujnatj sztojesi dthovni paszterje 60—100 jezero ranski dohotka májo. Tim vu mestriji prav sze poliszarjonesim szese tjedna sze 30—40 ranski plése dáva. Szlabi mestroszti lrdje szlabo plése májo. Ka je zaszedlványe etake delavnoszti i Dobrotivno zrajje poboznoszti! Ti zloesaszti nepobozni lrdje vtom tali sze vsztrahi zdrazio k-postonemi esizotomi zisiki sze narvá-dijo. Toga naszedlványe je pá szkresa i blagoszlov! Tam jo rascsin ti k-zemli vlecesasi szziromok preves máli! Ki esed delati, tiszi tam nájdó szvoj zisivi! Ali ki delati nemore! Ji je betoznoszti, szzirotizszo, szzirotizszo dojtje i obuzsanzi? Od zoszej et sze szmilenoszti szkrbi! — vkákszo zoubi, poleg toga nász preszveti ton, kaj sze New-York városi 326 naszedlványe hísz sze nájde, stera vese sztráni szkreszaszka szmilenoszti gordzsi, il 9 táksi mejszt jezse, stera sze obeszinszki talom goribárvon. 18 szidovje, 38 katolieszanszki i 261 evangyeliészanszki szkreszanye gori drzajjo, vszej et hísz gordzszanye ezreje leto 10 milliomv ranski kosta. Számo vu New-York városi bodonca preszbieterszka czerkveva obeszina na eto czilanye 1¹/₂ milliomv ranskov vóda, piskozeszka czerkveva gnujnya na tu ton 1 mill. ransk potrosi eseresz leta. Ti ransi szo priliesno vrd postvávleni znoutra i vlnje,

ekovor gyabesziesze naprávijo edno leto, — nasi szousszidjo stájerzje vszsko leto vees kak dva millión ranskov vzezejo notri za szád, zajak bi pa mi átdi lehko nej kaj naprávili? nebomo sze veszasi zmilionszki forinti lilesali i nyé obracsali, nego po vóderzszonóm filazaryni po rázúmonom pamotványai po lejti zradosztoj z-mirovünim szrdzezon prevídimo szvoji trüdor hazmivito naprejdejnye.
K. K.

Z l á t n i r e j s i.

Szamo delavnoszti i szkerboszti szprávi eslovszki lehki, dober zsitek i postenyé.
—
Manyészst vees skoudi, kak rezanoszti; hűda vóla esese vees kak manyészst.
Gizdoszst sze bole trüza kak szziromasztvo.
—
Csi esés zvojega vszrváta haszék meti, szám sze szkerbi; ár vértá ocsi vesz valájo, kak nyegovo delo.
—
Nej znati je nej spot; ali spot je, esi szo sto vesiti nesese.
—
Z-premislejnomy szpameto esini; készo zsálitványe je táksze, kak plan-kony, — vszigárdi zasztantúje.
—
Troje pripravke szparavno nüzaj; tak esese z-olova zlát naprávüm.
—
Vesi sze réduo, szkerbuo, mertüeszfvo zsviveti: tak nájdes pot blázeszszváta.

...ességes beállításra szorították. Következése a jót. Aránylag kevés a földhöz ragadt szegény. A ki dolgozni akar, megéri! De hát a ki nem tud dolgozni? A betegok, aggok, árva-gyermekok, nyomorokok? Ezekről mint másutt is gondoskodik a könyörületesség! Hogy mily mérvben; mutatja az a tény, hogy magában New-York városban 326 jótékony intézet van, miket csekély kivétellel jószerű keresztények tartanak fenn. Csak kilencez ilyen intézet van felfedeztetélkül. 18-at zsidók, 38-at katolikusok, 261-at protestánsok tartanak fenn. Ezek fenntartása évenként mintegy 10 millió forintba kerül. Maga New-York városi presbyterianus egyház évenként másfél millió forintnál többet ad el, ez a püspöki egyház pedig egy millió körül. Ezen intézetek kitűnően vannak berendezve, rendszeres élelme, sokszor óriási palaták között. Vezetők, intézők legtöbb esetben előkelő urnók gyengéd kezei. Nem egy hazánkba s nem egy szegény magyar gyermek talál menedéket ezen intézetek falai között! (Prot. egyh. isk. lap.)

— **Rabló-legenda.** Egy székely csendőr hősről verszik a hírt Gyergyó-Szt.-Miklósról, mely piratlan a maga nemében, majdem a régi gyermekesekre emlékeztető dolog... A közelmúlt sűkben a bakovini határszéli hegyek között egy 15 tagú rablóbanda garázdálkodott, folytonos rablásokat tartva több vidéket, réms rablásokat, gyilkosságokat követve el. A hatóság kért minden felfedezőre a daczára sem tudtak reagálni, buvályokot feltámlálni, migem végre egy Tamás Balázs nevű gyz-sz-miklósi illetékes csendőr egy napon el nem határozta magában, hogy addig lutal, míg rá nem jön a rablófőnök. Mindegy, ha meghal is, ha életét veszti is!... Egy társát szólta föl, hogy segedjőn melleje a kalandra, hanem az nem vállalkozott. S ő elindult egyedül, neki a rongyosok. Egy jár több napig keresett, kérdőszókat kezdősköztől (pásztorok), hanem mind hiába. Egyzer aztán egy napon rájuk bukkant véletlenül s mielőtt még a rablók megrohanták volna, eldobta fegyverét, odaköltött nekik: hogy ne bántsák. — A javukat akarta. Ő is zsvány akar lenni, végül megakozt. A rablók nem ölték meg, hanem szökőutózára három hétig tartották egy barlangban, mindenféle próba téra rablórügyeit. És a gyany megcsúnt, Tamást három hét multán magukkal vitték egy kirándulásra s a hátr ember ez alkalommal talált módot tudósító levelet küldeni a gyz-sz-miklósi csendőrszékhez. A banda a sikerült rablás után buvályban nagy áldomást esapott, mindnyájan leereszdeletek s még azon az éjen elfogták őket mindannyit, aválköztben Irvé meg Öcet. Az elfogottakkal Tamást is bezárták a látszat kedvéért. Hósi tetteért 5 forintot kapott naponta a börtönben léte alatt s kintjutására is ajánlották.

— **Előzetési felhívás a „VALPONTON” című eredeti két kötetű társadalmi regényre, írá: Horváth Kálmán.** A két kötet előzetési ára 1 ft 50 kr. A sajtó és közönség egyaránt szives elismerésben részesíték Nyári-Alkony” című beszély-kötetemet. Ez a fogadtatás arra kész, hogy az irodalomban is szíjmot vető „Valponton” című két kötetű eredeti társadalmi regényemet, mint legközelebbi multam írói munkalkodásának gyümölcsét a nagyérdemű közönség, íróitársaim, barátaim, ismerősöknek kiváló pártfogásába ajánljam. A „Nyári-Alkony”-ban kisebb elbeszélésekkel, — most egy nagyobb önálló művel lépök fel, melyben a félszáz nevelés, de erkölczi alapon nyugvó árszaki tapasztalat-lanságot vezetem végig a társadalom sikkalós talaján, hogy kintannasam az erkölcsi győzelmet még az új egyoldalúság mellett is, ha romanian sziv, erős hit, musza és kitartással bíruik. Czikonyátlan egyszerűség, természetesség, tiszta nyelv, ez az, amire különösen ügyeltem, maga a regény tárgya úgy sem követeljen egyebet, hogy olvasóm teljessé meggyőzje. Kérem — különösen kártsársaimat, — hogy ne csak előzékeny, hanem előzeteski gyűjtemi is szíveskedjenek, hiszen csak ezen az egy úton tezik lehetővé, hogy irodalmunk harcossáinak a kiadás tetemes költségeit megterítsék s újabb munkára ösztönözzék. Gyűjtőknek 10 példány után egy tisztelet példányt szolgálok. Az előzetési iverke 6 hét végéig kérem vis-zaklédni, hogy a vonatkozó példányok számáról idejében gondoskodhassam. A mű mintegy 28—32 írvé fog terjedni s márczius hónap az előzeteski megkötéséül. Budapest, 1885. február hó 1-én. Tisztelettel Horváth Kálmán, Budapest, 1. kerület, Áncshíd 1. sz.

— **A viasz olvasztása.** A méhészben szokott éven át több-kevesebb lép ősszegyűlni, a melyet otthon igen csöszörölen viaszszá lehet kifőzni. A viasz főzéshez részétök, vagy vas-facskat használunk, a melyet egyharmaid résznyire vízzel megtöltünk, s tüz fölé állítunk, mikor aztán a víz forr, a lépeket darabokra törve behelyezük s e mellett szüntelen kavargatjuk is, hogy egyenlően olvadjon. Tíz percz alatt a lépből a viasz kifő és ekkor durva hegyes zacskóba öntve lepréseljük. A sajtó alá hideg vízzel felt dzsázt állítuuk, hogy a kifolyó viasz abba folyva, azonnal megkeményedjék. Az így a víz feltétlenül leszedett viaszt tiszta edényben lassan főzzük miuadig, míg teljesen tiszta lesz, akkor letészés szerény formába öntve kihűlni, megkeményüdni hagyjuk.

CSARNOK.

Egy szakács kalandjai.

(Folytatás.)

Es efeledele saját nyomorúságát, a koldús-asszony kinyújtott tenyérére egy kis pezdarándot tett.
A nem remélt alamizsna fölött a ezignyásvasszony elesdálkodzott.
— Várj, szól az indulóban lévő adakozóhoz.
Ezzel magához vonta János kezét, figyelmen vizsgálván a tényéren egymást keresztozó kisse sötetes vonalokat.
— Te, monda a jósnő, egy nagy kiraly barátja és vitéz katona leendesz és a szerencse nem késik rád mosolyogni.
A ezignyásvasszony már jó mesze lehetett, mikor János még mindig ugyanazon helyen állott, tele torokkal kacagva a bizarr jóslaton.
— Mily bolondos egy vénasszony! kiáltá.
Ezzel ő is tavozott anélkül, hogy még tovább is gondolni akart volna ezen véletlen találkozásra a jósnővel, a ki Jánosnak tenyeréből — anélkül, hogy őt meg akarta volna trefalni, egészen jóhiszeműleg jóslott; — amennyiben alig van a természetesen olyan mozzanata, hogy abból a világ legbabonasabb keleti népe ne tudna valamely jóvendőt mondani.
János ezután több ízben megkísérelte gityulódni a jóslat fölött, de mivel az a fényes jóvő, mit neki a ezignyásvasszony jóslott, nagyon is hízeltgett önszeretének, — el se tudta azt többé felejtetni.
Este felé már megvalloitta magának, hogy az a kitűnő állás nem is volna egyéb, mint természetes jutalma az ő észbeli tehetségeinek, gondol-ján; Születtem volna én selyem-lepedőn és ne neveltek volna szakácsnak, én is csak úgy tudnék banni a karddal, mint most a nyársal. Születés és nevelés kérdése, semmi egyéb.
Midőn János visszatért a deszkából épült szájllába, a hol egy szobának esuolt helyiségét lát lakóhelyül, melyben egy gyekényképzte az összes butorzatot, — már annyira erőt vett rajta a jóslat, hogy nem kevesebb, mint tabornokunk képz-ite magt.
A kedves ábrándok még csak álmban vettek elő a szegény szakácsot.

Heti-naptár

1885. évi február 22-től február hó 24-ik napjáig.

Hét napjai	katolikus és protestáns nap-szám	Időjárás	Hold fenyváltásai
Vasárnap 22	Pét. szok.	11 óra 47	
Hétfő 23	Romana	p. delélt., hószó	
Ké 24	Matyas ap.	reggel-unkint	Első negyed
Szerda 25	Kánt. Valb.	köds	
Csütörtök 26	Viktor	kellometlen	22-én, 11 óra 47
Péntek 27	Leander	borult idő	perezkor delélt
Szombat 28	Roman		

radovno prézimijni i med telkimi palacsami sztojijo. Nyihovi radovniezke i szkrbeniezke szo prezmognosa sztralisica i roda szmilene gospodriezka. Vu ti hrabljaj szo zse i vuogzi nasi domoznoci nasega orszajga i szromnaska deca otvajaunos sztrojho i dobrotivno pomoznasajli:—

C. R.
— **Ranarszko szpoveljavanje.** Od ednoga zsanidra batrivno delo zememo glaz z-Gyergyó-Szt.-Miklósra, szoro nász a sztráe d-ciszlete propozido opomijajo. Vnag dávnom ezaji szo na butovine havari vzojav edna banda 15 ranarbor zsdzvalosa, stori je czejo krajno velkom sztráji dzrszala, dokak szé szo obiszta tridija, ne je mikak mogta nyij i nyivo zkrivno meszto gori najli, dokak szé szo edna zsanidra po imeni Tamás Balázs z-Gy-szt-Miklósra a ne j na ten podaj, ka de tessaz iszko, doles-ti tun ranarszko gnejajo gori szé — szo edna, szé megé, szé szvöz zstetk zsbij... Ednoga pajdisa je opozro gori pajdis — szo edna, szé megé, I sou je on szaa. — olo je vees daji, — iszko je, zpitavo je od pasztorov, ali szo zobozsa. Edmonk, eden den je zrodovnoszaji nyi gor-naj o, i prve, sak bi ranarbor nyega prijiti moglja, szvöz pajdis tá líliso, nyin krijszo, naj nyemi nikak ne denojo, on nyin delo se é, on táli ranarbor szé bit, naj ga med széso zkrivno meszti, ka bi ga vo probali. — Za tritijéde szo ga zselov na tourajstvo odneszti, ga je batrivno elszvik prijliko najno, pizmo pozlati v-Gyergyó-szt.-Miklós zsan-dron. Banda je po doprinesznom tourajství velki áldomás na szvojon szkiznem meszti dzrszala, gda szo szo zapielli, i szo je esese szo tiszto nous vlyp prijali, ár szo te, na szo szo szpáli, naj nyil valarli. Za vildajje szo Tamás zsanidra idli szvujm frét dóri zápili. — Za ton hatvno dajo je vuzemaci szakisi den 5 raniski doho.
— **Veszok otápljenje.** Vozuék szo domá pri domi jáko esiszto lekho vó szkúha, szí zememo eden lencez, szteri je zkrufa — ali ovak dobro oblejani vó y-nyega voda vlyajasi ga na ogren paszálvimo, gda voda vlye, jarpe na falate notri púesamio i vszidár gzuozsdzszamo naj szo z-ednákim talom otápljeje — po onam ga vedno rejtko ezapo (turbezo plateno) vlyejmo i vo prajsamo — pod preso vu ednom skafi v-zvrzo voda púesamio, onoga odnut dol zgrabimio i tessaz z-nouvis kúhamo pokoces de ezeloz bejli i tak za dráge pejezse odamo.

Felölös szerkesztő: **Takács R. István.**
Ertekezletini napoként d e 10—11-ig.

Kiadó-laptulajdonos: **Grünbaum M.**

Hirdetések.

HIRDETMEY.

Vasm. Dávidháza községben, a Szt-Gotthárd és Felső-Lendva felé vezető országot mentében, egy regal korosmajoggal bíró, téglából épült, cse-reppel fedett lakó-ház, három szoba, konyha, bor-pincze s minden hozzátartozó egyéb gazdasági épületekkel ellátva, — hatvan hold szántóföld, rét, legelő, erdő birtok-állományaival együtt, — 3, 6, esetleg több évre is haszonbérbe jutányos ár mellett mindennap felvehető. — Bővebben értekezhetni a benné lakó tulajdonossal. (7. 2-2)

Vissz-Árverési hirdetmény.

A muraszombati kir. járásbírószag mint telekkönyvi hatóság Sínkézől közhírre tetetik, hogy Sínkéző Perzsin és Rezsia végrehajtónak Sínkéző Pál kúkeesi lakos végrehajtást szerződö elleni 324 frt. 3. és 324 frt. 3. kr. és járulékal iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvénysek ter-létehez tartozó és a kúkeesi S. tjkvben foglalt A I. 1—8. sor és 16. ház-szám 3. telek, ugy A 1—7 sorszám alatti nemesi és hegyvambirtokból Sínkéző Pált illető felerész s 385 frtra becsült, a 3334 79 szám alatti ár-verési jegyzőkönyv szerint Szűcs Iván szentgotthárdi lakos ügyvéd által 295 frtért megvett ingatlan, — mitúnt nevezett árverési vévő az árverési feltételeknek meg nem felelt, és a még határelvöl 96 frt 92 kr. vételárít illetve kincstári követelést 3638 80, 1140 81, 434 82, és 1659 82. számú fel-hívasok daczára sem fizette be, a m. állam kincstár képviselőteben Nagy Jenő Vasmege tisztí ügyész kérelmére az 1885. évi márczius hó 12-ik napján deléltől 10 órakor Kúkees község birájának hazául megtar-tatott nyilvános vissz-árverésen eladati fog.

Kikáltási ár fennebb kitelt besár.
Árverési szándékok tartoznak az ingatlan besárlának 10%-át, vagy-iz 38 frt 50 krt középsűzben vagy ovadékképes papírban a kiküldött kezé-hez letenni.
Vevő köteles a vételárít két egyenlő részletben, és pedig az első az árverés napjától számitandó egy hónap alatt, a másodikat ugyanazon nap-tól számitandó két hónap alatt, minden egyes vetelári részlet után a bir-tokbalépis napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbí-róság mint telekkönyvi hatósághoz ezimzett szabályszerű kérvény kapasán kir. ado- mint bírói leteli penztárnál felküzni.
A bánspénz az utolsó részletbe fog beszamittatni.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyid-föld megállapított árverési feltételek a hivatalos órákban a telekkönyvi hatóság iradjában, ugyszinte Kúkees község előjárásigálant megtekinthetőek.

Miről az érdekeltek értesítetnek.
Muraszombatan a kir. bírószag mint telekkönyvi hatóságul 1884. december hó 6-án. AGUSTICH PONGRÁZ, kir. bíró.

Meghívás.

A Délvasmegyvi fakarekpeuzitár részvénytársaság Muraszombaton 1885. évi mártius hó 15-én delutáni 2 óratör saját üzleti helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre a részvényesok azon meggyezéssel hivattak meg, miként a közgyűlésen részvényesok felmattatandók lesznek, és hogy határozatképele-nég esetén a közgyűlésen külön meghívás nélkül ugyan mártius hó 29-én delután 2 órakor a jelenlevők szanzira való tekintet nélkül fog megtartani.

T Á R G Y A K:

- 1-ör. Nagyválasztmányi indítvány a részvénytökre további 20% be-fizetést illetőleg.
- 2-ör. Preszdesben levő választmányi fagok választása.
- 3-ör. Notán besandolt indítványok.

Muraszombat 1885. február hó 14-én. **Az igazgatóság.**